

ת"פ 25509/09 - מדינת ישראל נגד דור בן אליהו כהן, בן גבריאל חולון

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 25509-09-16 מדינת ישראל נ' כהן ואח'
בפני כבוד השופט דרור קליטמן
בעניין: מדינת ישראל - באמצעות עו"ד טל חיים ניסנוב -
לשכת תביעות כפר סבא

המאמינה

נגד

1. דור בן אליהו כהן - באמצעות עו"ד מירב נוסבאים
2. בן גבריאל חולון

הנאשמים

גור דין לנואשם 1

רקע

1. הנואשם הורשע יחד עם אחר, בהתאם להודאותו בכתב אישום מתקון, בביצוע עבירות של **תקיפה** בנסיבות חמורות לפי סעיף 382(א)+379 לחוק העונשין התשל"ז-1977.
2. הודאותו ניתנה במסגרת הסדר בו הוסכם כי הנואשם ישלח לשירות המבחן על מנת שיתקבל בעניינו תסקירות, אשר יבחן בין היתר את אפשרות אי הרשותו.
3. על פי עבודות כתוב האישום המתקון, בתאריך 15.9.2015 בשעות הלילה, חסם הנואשם ברכבו נתיב נסעה במושב נווה ימין וכאשר הגיע למקום דניאל רמו (להלן: "המתلون") והבהב בפנסי רכבו אף צפר לעברו, לא פינה הנואשם את הנטיב ואז פגע המתلون באמצעות רכבו ברכב הנואשם בחלקו האחורי. בהמשך לכרי, יצא הנואשם מרכבו לעבר רכב המתلون ובعود המתلون ישב חגור החול להכות אותו בפני דרך החלון במספר מכות בראשו. המתلون הצליח לצאת מרכבו ובין השניים נוצר מאבק שהתרטט באלהות, אז יצא הנואשם الآخر ושניהם נספפים וקרבו אליו על מנת להפריד אולם המתلون אמר לאחר מכן: "וזוז مكان או שאזין אותך" וניסה להתקrab לנואשם ואז תקף אותו הנואשם الآخر וגרם לו לשבר באפו. כשנפל המתلون לארץ, חזרו הנואשמים לרכב הנואשם ועצבו את המקום.

תסוקיר שירות המבחן

4. בהתאם להסדר נשלח הנואשם לקבלת תסוקיר שירות מבחן, אשרבחן אף את אפשרות אי הרשות הנואשם.
5. בתסוקיר שהתקבל, מתאר שירות המבחן כי מדובר בנואשם בן 22, רוק המתגorer בבית אמו במושב נווה ימין. הוא השתחרר משירותו הצבאי הסדיר בחודש דצמבר 2017. החל לעבוד בסיעור להקמת אירועים ושוקל להתגייס לשירות קבע בתפקיד רס"ר ממשמעת.

עמוד 1

6. הנאשם סימן, לדבריו, 12 שנים לימוד ללא תעוזת בגרות בתיכון מקטועי במגמת חשמל. הוא אובחן בגין צערם כסוג של מהפרעות קשב ורכיב גיגין טופל תרופטיב. התגיס לצה"ל ושירות טכני מטוסים, אולם ביצעה עבירה עריקות בגינה ריצה 10 ימי מאסר צבאי. לאחר שהועבר לתפקיד צבאי, התקדם בתפקידים השונים במסגרת זו והתגלה על ידי מפקדיו בחיל איכון אף קיבל תעוזת הצעינות.

7. עוד מתאר שירות המבחן כי אביו של הנאשם נפטר לפני - 5 שנים ממחלת הסרטן. האב היה בחיל רס"ר משמעת בחיל האוויר. לנאשם היו חברים ומשמעותיים עם אביו וכיום מעוניין להתגיס לשירות קבוע ולשרת בתפקיד דומה לזה של אביו בדרך המשכת מורשתו.

8. שירות המבחן מצין כי מדובר בנאשם חסר הרשות קודמות אשר לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים והוא מעורבותו היחידה עם החוק.

9. הנאשםלקח אחריות חלקית בפני שירות המבחן על מעשיו ותייר אלימות הדדיות ביןו לבין המתלון. אולם מסר כי לאחר האירוע התקשר למטלון והתנצל בפניו. הוא הביע חריטה על מעשיו והביע אמפתיה כלפי המתלון והבנה לבחירתו הפסולה. הוא הדגיש כי זהה התנהגות חריגה לאופן התנהלותו בדרך כלל. הוא מסר כי מאז האירוע עבר תהליך התבגרות והפקת לקחים והביע נוכנות לשאת בתוצאות מעשיו במסגרת צו שירות לרווחת הציבור.

10. שירות המבחן התרשם מצער מופנים אשר מתקשה בחשיפה אישית ומתחזק עם משימת גיבוש זהות עצמית ותחושת שיטיות ומשמעות. חווה ערעור ביציבות ותחושת ביחסו על רקע אובדן אביו, אולם כוון מגן יציבותו הן במישור הזוגי והן התעסוקתי וכן בתפקידו המשמעותי והmourך במסגרת הצבאית שאיפתו להמשיך ולהתקדם בה.

11. שירות המבחן מעריך כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדנו כנוכחה ואת מידת חומרתה אם תתרחש כנוכחה אף היא.

12. שירות המבחן התרשם כי מדובר בעבירה חריגה עבור הנאשם, אשר אינה משקפת דפוסים אלימים, הדורשים מעורבות טיפולית. הוא אף ממליץ על כך שהנאשם לא יורשע וזאת לנוכח שאיפתו להשתלב חזרה לצה"ל, אשר עלולה להיות מטורפת באמיר שרשע. וכן על מנת שלא לפגוע בעתיד באפשרויות מקטועיות עבורו ולצורך חיזוק חלקיו המתקדים והנורמטיביים.

13. הומלץ על שירות לרווחת הציבור בהיקף של 180 שעות, בהתאם לתקנית שהוכנה עבורו.

טייעוני הצדדים

14. ב"כ המאשימה, עו"ד טל חיים ניסנוב, הפנתה את בית המשפט לתוכאות מעשי הנאשמים בכתב האישום בדמות שבר באפו של המתלון. למרות זאת, לנוכח האמור בתסוקיר שירות המבחן, מסכימה המאשימה לכך שיוטל על הנאשם צו שירות לרווחת הציבור ומקדמת את טיעוניה בשאלת הרשותו של הנאשם. היא סבורה כי בעבירה מעין זו בה הורשע הנאשם ובנסיבותיה ישנה חשיבות להרשותו הן לנוכח חומרת העבירה ותוכאותיה והן לנוכח העובדה כי לא ניתן להציג על פגיעה קונקרטית בעתידו של הנאשם. כיום הוא עובד במקום העבודה ועם פגיעה באפשרות גיססו מחדש לצבע אינה פגעה קונקרטית, ישנים תחומים אחרים בהם יוכל להמשיך ולעבד. היא מפנה אף לפסקה בנושא וועורתה להטלת צו של"צ בהתאם להמלצת שירות המבחן והטלת מע"ת ופיזיו למטלון.

15. ב"כ הנאשם, עו"ד מירב נסובים, הצבעה על כך כי מדובר באירוע חריג להתנהלות חייו של הנאשם ובאירוע אשר הנאשם לא צפה את התרחשותו, לא כיוון לו ואף לא היה אחראי לנסיבותיו. האירוע החל בכך שהמתلون הוא שהתגנש ברכבו של הנאשם, כאשר המתلون ממשיך בהtagנותו בגין ולא טומן ידו בצלחת אף במהלך האירוע. הנזק שנגרם לממתلون לא נבע מעשיו של הנאשם. היא טוענת שיש להתייחס לאירוע בהתאם לנسبותיו ולא דומה אירוע בו אדם יוזם פעילות תוקפנית לצהה בו הוא מגיב להתנהлотו של אחר. היא מפנה לتفسיר שירות המבחן המצביע על כך שהנתנו התחרט על מעשיו ואף התנצל בפני המתلون. היא מצבעה על כך שמדובר בתفسיר חיובי ומדגישה את החוויה הקשה שחווו הנאשם באובדן אבי ואות העובדה שירות מלא ובוסףו של דבר מוצלח בצה"ל. היא מדגישה את רצונו של הנאשם לлечט בדרכי אבי ולהתגיים לתקיד דומה לזה שביצע אבי בחיו. היא מפנה לتفسיר ממנה עולה כי הרשותה הנאשם תמנע אפשרות זו. העובדה שהוא עובד כיום אין בה על מנת להצביע על כך שלא יפגע בעתיד מהרשותה. הוא עובד בעבודות מזדמנות על מנת שלא ליפול לנשל על אמו האלמנה ועל מנת לפרנס את עצמו. היא אף מפנה לדברי שירות המבחן אשר התרשם כי מדובר באירוע חריג לחיו של הנאשם. היא סבורה כי מתקיימים פרמטרים הנדרשיםiae להרשותה ומפנה לפסיקה בנושא. בסופו של דבר היא עותרת לאימוץ המלצות שירות המבחן הן לעניין העונש והן לעניין אי הרשותתו של הנאשם.

16. הנאשם במלילו האחרון בפני בית המשפט שב והביע צער על מעשהו והבנה כי לא היה עליו לפעול בדרך זו. הוא אמר כי רואה את עתידו בצבא בקרירה דומה זו של אבי ז"ל. טען כי ביום התבגר ולמד את הליך ולוקח אחריות מלאה על מעשיו.

דין והכרעה

17. הצדדים הגיעו להסכמה לעניין העונש - 180 שעות עבודה לרווחת הציבור. אני סבור כי בנסיבות של הנאשם זה והמתואר בכתב האישום המתוקן, הרי שמדובר בהסדר סביר וראוי והריני לקבלו.

18. השאלה בה אדון ובها חלוקים הצדדים היא שאלת הרשותתו של הנאשם.

19. בע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (31.12.07), חזר והציג בית המשפט העליון כי: "הרשותתו של מי שעבר עבירה פלילית, היא פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית, והיא מהוועה חוליה טبيعית הנגזרת מהוכחת האשמה הפלילית. הרשות נתnom בעקבות הוכחת אשמו ממשת את תכלית ההליך הפלילי, ומשלימה את שלביו השונים; היא מגשימה את ערך השוויון בין נאים בהליכי הפלילי, ומונעת הפליה בדרך החלטתו". למרות זאת נקבע כי: "חרף הכלל האמור, המשפט מניח, כי במערכות החיים האנושיים על תפוכותיהם, בהשתקפותם בהליך הפלילי, עשויים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלטת העkörper העונשי הרחב, המחייב הרשותה פלילתית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים חריגים מיוחדים וווצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עצמת פגיעה של הרשותה הפלילית בגין האינדיבידואלי לבין תועלתה של הרשותה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, ניתן בידי בית המשפט הכוח להחליט כי, חרף אשמו של הנאשם, הוא לא יורשע בדיין".

20. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) (1997), נקבעו הקритריונים אותם על בית המשפט לשקל בבאו לדון בשאלת אפשרות אי הרשותתו של אדם שנקבע כי ביצע עבירה פלילית. האחד הוא כי על הרשותה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם והשני כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה

המסיים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

21. לאחר שבחןתי את ישוםם של קритריונים אלו בכל הנוגע לנאשם ולכתב האישום שבפני, הגעתו למסקנה כי יש בהם בכך להביא לאי הרשותו הנאשם.

22. בכל הנוגע לסוג העבירה, הרי שמדובר באירוע בו על רקע ויכוח בעניין אופן השימוש בדרך, התנהל הנאשם בדרך אלימה וכדרך כלל בעבירות מעין אלו מחייב בית המשפט להעביר מסר ברור כי שימוש באליםות לפתרון בעיות ו"העברת מסרים" בדרך זו הינו אסור ואין להתרו בשום אופן ובשום דרך.

23. למורת האמור לעיל, הרי שמחובתו של בית משפט לבחון כל אירוע בהתאם לנסיבותו המיעילות. לא ניתן להתעלם מכך שאירוע זה החל בנסיבות של המתلون אשר לאחר שראה כי דרכו חסומה על ידי רכבו של הנאשם פגע ברכבו של הנאשם באמצעות רכבו. בשלב זה נוגה הנאשם בדרך פסולה, כאשר יצא לעבר רכבו של המתلون והחל להכות בו. אולם אז יצא המתلون מרכבו והחל מאבק בדרך של דחיפות הדדיות וכאשר נעשה ניסיון על ידי אחרים להפריד בין הניצים התנגד המתلون לניסיון זה ואז הותקף על ידי אותם אחרים ונגרם לו שבר באפו.

24. אכן הנאשם נוגה בדרך פסולה שיש לגנותה, אך יש לקחת בחשבון אף את התנהלות המתلون באירוע ואת העובדה שהנ帀ם לא אחראי באופן ישיר לנזק אשר נגרם לנ帀ם באירוע.

25. באשר לפגיעה הקשה והקונקרטיבית בעתידו של הנאשם, הרי שמדובר בנ帀ם צעיר בן 22, אשר ביצע את העבירה, כאשר עדין לא מלאו לו עשרים שנה. מדובר בנ帀ם אשר ابوו נפטר לפני כ- 5 שנים ואשר לנ帀ם היו יחסים קרובים ומשמעותיים. הנאשם סיים שירות מלא ומוצלח בצבא ומעוניין לילכת בדריכי ابوו ולשרה בתפקיד דומה לזה שביצע ابوו בצדאו כדרך להמשכחת מורשתו. מתסקרים שירות המבחן עולה כי הנאשם החל בהליכים לצורך כך אך הוגהר לו כי לא יוכל להתגיים מחדש באמיר שודן. הדבר דבר בצעיר בתחילת דרכו, חסר כל עבר פלילי או כל מעורבות אחרת עם החוק. באז גיטו כתעת לתקפיך בו הוא מעוניין, תהיה פגעה ממשית בעתידו. העובדה שכעת הוא עובד לפרנסתו ועל מנת שלא ליפול לניטול על אמו האלמנה, אין בה על מנת להציבו כי לא קיימת פגעה בעתידו המוצע.

26. לאחר שלקחתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, הפגיעה בעתידו, העובדה כי אירוע זה חריג לאורח חייו ולא נגרם מיזמתו, אך גם את חרטתו וה坦צלוותו וכן את הערכת שירות המבחן לסיכון נמוך כי ייחזר על מעשה מעין זה, אני מורה על ביטול הרשותו של הנאשם.

27. בהתאם למוסכם בין הצדדים והמלצת שירות המבחן, מוטל בזאת על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות, אותן יבצע ביחידת המתנדבים העירוניים בכפר סבא וזאת בסיווג לוגיסטי במסגרת עמותת "אופנים בפרק" - מדויקים עם אנשים עם מוגבלות" ובמסגרת עמותת "מלבי" המסייעת למשפחות נזקקות.

28. מובהר לנ帀ם כי אם לא יעמוד בדרישות הצו, יוכל בית המשפט לדון בעניינו מחדש ולהטיל עליו עונשים אחרים.

29. לנוכח העובדה כי לא הנאשם הוא שגרם את הנזק למתلون, לא מצאתי כי יש להטיל עליו תשלום פיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחויזי - מרכז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' אייר תשע"ח, 17 אפריל 2018, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד ברק לקס, הנאשם 1 וב"כ עו"ד מירב נסבויים.